

L'Alcaldessa de Barcelona

Acte institucional de celebració dels 25 anys dels JJOO i els JJPP de Barcelona'92

Good evening
Buenas tardes,
Molt bona tarda a tothom,

Moltes gràcies, a totes i tots, per ser avui aquí. Per compartir, 25 anys després, aquest vespre d'estiu en aquesta muntanya màgica on el somni d'una ciutat va fer-se realitat. Gràcies, per haver vingut a recordar i retre homenatge a totes les persones i institucions que van fer possible els jocs Olímpics i Paralímpics de 1992. It's an honour for the city of Barcelona to welcome you here today. Bienvenidos y bienvenidas de nuevo a Barcelona.

Avui celebrem el dia que vam dir Hola al món. El dia en què milions de persones van descobrir la nostra ciutat, el nostre país —tants anys negat— i la nostra mediterraneïtat. I és que hi ha dies que no s'esborren de la memòria col·lectiva. El 25 de juliol de 1992 és un d'aquests dies. El dia en què Barcelona va enlluernar el món.

Els Jocs representaven una llarga aspiració per Barcelona. Una aspiració popular i democràtica profundament sentida per tots aquells que estimem la ciutat, que estimem l'esport i que estimen la llibertat. Ho devíem als nostres avis i àvies que no van poder celebrar l'Olimpíada Popular a causa del cop d'estat i l'esclat de la guerra. Ho devíem als milers d'atletes antifeixistes que van venir a la ciutat, i també als que van decidir quedar-se compartint la nostra lluita per la llibertat i la democràcia. Ho devíem als nostres pares i mares. A les entitats culturals i esportives de la ciutat. A les associacions de veïns. A totes les persones que vingudes d'arreu de l'estat que van contribuir a aixecar i fer gran Barcelona durant la llarga nit del franquisme, que van batallar cada equipament, cada carrer, cada plaça. Darrera dels jocs hi batejava aquesta riquesa associativa, aquest esperit de perseverança.

Els jocs van ser una festa per a tothom, però sobretot van ser una festa cívica, esportiva i democràtica per a la ciutat i per a la ciutadania de Barcelona. La culminació d'un anhel llargament desitjat fet realitat. Avui, som aquí per celebrar aquesta història d'èxit per la ciutat i per l'esport. Els Jocs van ser un èxit organitzatiu indiscutible amb el qual la ciutat va voler retornar al món de l'esport aquest regal: la possibilitat d'impulsar una segona renaixença, l'oportunitat de tornar a posar Barcelona al mapa. Aquest és un llegat que cal valorar i preservar en benefici de la ciutat, i del qual avui podem sentir-nos orgullosos.

Els Jocs no els vam fer sols. Aquest va ser un èxit compartit, una gran suma de voluntats i capacitats que demostra —un cop més— que quan hi ha voluntat, diàleg, cooperació i lideratge ciutadà els projectes surten i podem ser imparables.

Els jocs van ser una suma, però una suma que multiplica, liderada en primer lloc per l'Ajuntament, però que va comptar amb la implicació i complicitat del govern de l'Estat i

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

de la Generalitat; de les diferents subseus, així com el suport insubstituïble i constant dels Comitès Olímpic i Paralímpic Internacionals.

Els Jocs van ser una suma que multiplica que va saber impulsar la cooperació publicoprivada amb lideratge públic i gràcies a la qual no només fou possible aixecar les infraestructures que la ciutat necessitava en els terminis previstos; sinó —i això és encara més important— que aquestes encara perdurin en benefici del conjunt de la ciutadania. Els Jocs van ser una suma que multiplica gràcies a la col·laboració entusiasta de les entitats i federacions esportives, així com dels i les atletes olímpics i paralímpics que hi van participar, vosaltres éreu l'ànima dels Jocs. Però molt especialment, van ser una suma que multiplica gràcies la corresponsabilització d'una ciutadania que no només va vibrar amb els jocs, sinó que va implicar-se directament en la seva organització a través dels voluntaris i voluntàries olímpics.

L'èxit dels jocs fou doncs la suma de moltes mans i voluntats, fou el resultat de l'esforç organitzador representat pel COOB 92, però hi ha una persona sense la qual no estaríem avui aquí. Algú que disposava d'un lideratge excepcional, que va veure més enllà d'on els altres veien, que va perseverar allà on altres haguessin abandonat i que va saber rodejar-se d'un equip excepcional per fer possible allò que uns anys abans semblava impossible. Aquest motor dels Jocs i de la transformació de Barcelona té un nom que tots el coneixem bé: l'alcalde Pasqual Maragall.

Gràcies Pasqual per haver-nos fet somiar i per haver convertit aquest somni en realitat. Gràcies Pasqual per haver-nos transmès el teu amor per la ciutat, pel teu coratge i per la teva determinació. Ens vas ensenyar a estimar i enorgullir-nos de la ciutat i nosaltres t'estimem i ens sentim orgulloses que hagis estat el nostre alcalde. Han passat 25 anys, però l'esperit olímpic, aquesta voluntat de fer ciutat, de treballar en equip a través del compromís i la col·laboració cal que continuï viu entre nosaltres. Els reptes locals d'avui ja no són els mateixos que teníem el 1992.

Barcelona necessita urgentment una regulació dels preus de lloguer a fi d'evitar que els nostres ciutadans hagin de marxar de la ciutat. Barcelona necessita les infraestructures ferroviàries i de millora del transport públic compromeses a fi de garantir el dret a la mobilitat. Barcelona, València, Algeciras i totes les ciutats de l'eix mediterrani necessitem un compromís clar per bastir el corredor que ens connecti amb Europa. Barcelona necessita continuar posicionant-se al món, i per aquest motiu hem de seguir treballant perquè organismes internacionals com l'Agència Europa del Medicament s'instal·lin a la ciutat. I això, un cop més, no podem fer-ho sols. Necessitem de la vostra col·laboració per fer-ho realitat.

Ara que ja hem posat Barcelona al mapa, hem d'aprofitar aquest potencial per exercir un lideratge global en aliança amb la resta de ciutats i del conjunt del país per donar resposta als grans reptes globals i fer de Barcelona una ciutat referent en la defensa dels drets humans, per guanyar la batalla a les desigualtats, per fer de Barcelona una ciutat fermament compromesa en la lluita contra el canvi climàtic i també per fer de

Ada Colau Ballano

L'Alcaldesa de Barcelona

Barcelona una ciutat refugi, una ciutat d'acollida com ho vam fer l'any 1992 amb les persones refugiades de les guerres de l'ex-Iugoslàvia.

No serà fàcil, al nostre favor disposem de tots els aprenentatges que podem extreure de les experiències passades, de la intel·ligència col·lectiva present a la ciutat. Però sobretot, disposem d'un potencial únic, la creativitat d'aquesta ciutat, la força i l'empenta de la ciutadania d'aquesta gran encisera. Demostremos una vez más el poder que tiene Barcelona!

Felicitats a totes i a tots i moltes gràcies per ser-hi de nou!
Us convido a seguir la festa.

Ada Colau Ballano